

מפתח תשובות נכונות

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	שאלה
(3)	(2)	(1)	(2)	(2)	(4)	(3)	(1)	(4)	(3)	תשובה

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	שאלה
(2)	(4)	(2)	(2)	(4)	(3)	(4)	(2)	(2)	(2)	תשובה

23	22	21	שאלה
(4)	(1)	(1)	תשובה

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: **אור** : **שמשה** -

היחס : **שמשה** זה עצם/חפץ שמטרתו לאפשר חדירה של **אור** דרכו.
ב' זה משהו שמטרתו לאפשר חדירה של **א'** דרכו.

תשובה (1): רוח : שבשבת. האם **שבשבת** זה משהו שמטרתו לאפשר חדירה של **רוח** דרכו? לא. **שבשבת** מונעת באמצעות **רוח**, כלומר הרוח עוברת דרכה באופן כלשהו, עם זאת, מטרתה של השבשבת אינה לאפשר לרוח לנוע דרכה אלא לקבוע את כיוון הרוח.

תשובה (2): חום : מעיל. האם **מעיל** זה משהו שמטרתו לאפשר חדירה של **חום** דרכו? לא. **מעיל** זה בגד שלובשים במטרה שלא יברח **חום** ומטרתו היא לא לאפשר חדירה של קור.

תשובה (3): מים : מסננת. האם **מסננת** זה משהו שמטרתו לאפשר חדירה של **מים** דרכו? כן. **מסננת** היא כלי שמטרתו לסנן נוזלים, משמע - כלי שמטרתו לאפשר חדירה של **מים** דרכו.

תשובה (4): קור : מזגן. האם **מזגן** זה משהו שמטרתו לאפשר חדירה של **קור** דרכו? לא. **מזגן** זה מכשיר שבאמצעותו מווסתים טמפרטורה, והוא משמש בין היתר גם לקירור, משמע ליצירת קור ולא לחדירה שלו.

תשובה (3).

סימולציה 8 - הסברים לפרק 4 - חשיבה מילולית

2.

השאלה: **להסות** : **שתיקה** - (להסות = להשתיק)

היחס : **להסות** זה לנסות לגרום לאחר **לשתיקה**.
א' זה לנסות לגרום לאחר **לב'**.

תשובה (1): לזכות: אשמה. האם **לזכות** זה לנסות לגרום לאחר **לאשמה**? לא. **לזכות** זה לנקות מישהו אחר **מאשמה**.

תשובה (2): לרדוף: רדיפה. האם **לרדוף** זה לנסות לגרום לאחר **לרדיפה**? לא. **לרדוף** זה לעשות פעולת **רדיפה** ובעצם פעולת הרדיפה אין **ניסיון** לגרום למשהו אצל הנרדף, אלא רק ניסיון לתפוס אותו.

תשובה (3): לשרוד: הצלה. האם **לשרוד** זה לנסות לגרום לאחר **להצלה**? לא. **לשרוד** זה להינצל מסכנה, **הצלה** זה הוצאה של מישהו ממצב של מצוקה. השורד אינו מנסה לגרום להצלה של אחר, אלא אולי של עצמו.

תשובה (4): לדרבן: פעולה. האם **לדרבן** זה לנסות לגרום לאחר **לפעולה**? כן. **לדרבן** זה לדחוף מישהו אחר **לפעולה**, משמע לנסות לגרום לו **לפעול**.

תשובה (4).

3.

השאלה: **דפק** : **להלום** -

היחס : **להלום** זה לדפוק בעוצמה, כלומר **לדפוק בכוח**.
ב' זה לעשות **א'** בכוח.

תשובה (1): אחז: ללפות. האם **ללפות** זה **לאחוז בכוח**? כן.

תשובה (2): קצץ: לגדוע. האם **לגדוע** זה **לקצוץ בכוח**? לא. אמנם **לגדוע** זה להוציא משהו מהשורש, אך אין משמעותו שזה **לקצוץ בכוח**. מי שקוצץ בכוח לא בהכרח גורם להוצאה של הדבר מהשורש.

תשובה (3): ספר: למנות. האם **למנות** זה **לספור בכוח**? לא. **למנות** משמעותו **לספור** אך לא בכוח.

תשובה (4): קנס: להעניש. האם **להעניש** זה **לקנוס בכוח**? לא. **קנס** זה סוג של ענישה, וניתן **להעניש** באמצעות **קנס**.

תשובה (1).

4.

השאלה: **תיבל** : **פפריקה** -

היחס : **תיבל** זה הוסיף לאוכל תבלינים, **פפריקה** זה סוג של תבלין.
א' זה הוסיף משהו כגון **ב'**.

תשובה (1): ניקד: גימ"ל. האם **ניקד** זה הוסיף משהו כגון **גימ"ל**? לא. **ניקד** זה הוסיף סימני ניקוד, **גימ"ל** היא אחת מהאותיות ולא סוג של ניקוד.

תשובה (2): מְסַפֵּר: סיפור. האם **מְסַפֵּר** זה הוסיף משהו כגון **סיפור**? לא. **מְסַפֵּר** זה מישהו שמקריא **סיפור**.

תשובה (3): ריהט: ספה. האם **ריהט** זה הוסיף משהו כגון **ספה**? כן. **ריהט** זה הוסיף לחדר רהיטים, **וספה** היא סוג של רהיט.

תשובה (4): טיגן: שמן. האם **טיגן** זה הוסיף משהו כגון **שמן**? לא. **טיגן** זה בישל בתוך **שמן**.

תשובה (3).

5. השאלה: קרש חיתוך : סכין -

היחס: קרש חיתוך הוא חפץ המשמש כמשטח עבודה לסכין.
א' משמש כמשטח עבודה לב'.

תשובה (1): עץ : מזמרה. האם עץ משמש כמשטח עבודה למזמרה? לא. מזמרה זה מכשיר שבאמצעותו ניתן לגזום את העץ (מזמרה = מכשיר לגיזום).

תשובה (2): נדן : נרתיק. האם נדן משמש כמשטח עבודה לנרתיק? לא. נדן זה סוג של נרתיק המשמש לנשיאת חרב.

תשובה (3): מרצע : עור. האם מרצע משמש כמשטח עבודה לעור? לא. מרצע הוא מכשיר המשמש לניקוב עור.

תשובה (4): מכתש : עלי. האם מכתש משמש כמשטח עבודה לעלי? כן. מכתש זה כלי קעור המיועד לכתישה ועלי זה מקל גלילי המשמש לכתישה וגריסה במכתש.

תשובה (4).

6. השאלה: מבוסם : שיכור -

היחס: מבוסם זה שיכור קלות.
א' זה ב' קלות/בעוצמה נמוכה.

תשובה (1): מהורהר : הרהור. האם מהורהר זה הרהור קלות? לא. אדם מהורהר זה אדם השקוע בהרהורים.

תשובה (2): מנמנם : ישן. האם מנמנם זה ישן קלות? כן. מנמנם זה ישן שינה לא עמוקה, כלומר שינה קלה.

תשובה (3): מגונדר : יפה. האם מגונדר זה יפה קלות? לא. אדם מגונדר זה אדם שקישט את עצמו בניסיון להיות יפה מאוד.

תשובה (4): מבוקש : עבריין. האם מבוקש זה עבריין קלות? לא. אדם מבוקש זה אדם שמחפשים אחריו, כנראה בגלל היותו עבריין.

תשובה (2).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7. **השאלה:** דנה הגישה לפרופסור ג'ובאני עבודה בנושא היהדות בעת החדשה, בה הציגה טיעונים הנוגדים את משנתו של שפינוזה, הוגה מפורסם מאותה תקופה. בתגובתו לעבודה העיר פרופסור קליינברג: "כשאת יורה חצים על מנהיג השבט, מוטב שתכווני לליבו".

איזה מהטיעונים הבאים הוא המתאים ביותר לבטא את כוונתו?

פתרון: לפנינו שאלת משל נמשל. ראשית, נבין את כוונת המשל. דנה מציגה טיעונים הנוגדים את משנתו של שפינוזה, הוגה מפורסם, ובתגובה עונה לה הפרופסור כי כשירים חצים על מנהיג השבט יש לכוונם לליבו. כוונת המשל: הפרופסור ממשיך את שפינוזה למנהיג השבט, אדם חשוב ומכובד. את טיעוניה של דנה הוא ממשיך לחצים אותם הייתה אמורה לירות אל ליבו של המנהיג, כלומר הטיעונים אותם מציגה צריכים להיות מהותיים ומרכזיים.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): הוא סבור שאין זה ראוי מצד דנה להעביר ביקורת על הוגה חשוב כל-כך

תשובה זו אינה נכונה, שכן הפרופסור מסביר לדנה איך להעביר ביקורת טובה יותר - העברת ביקורת הנוגעת להיבטים מהותיים יותר של משנתו של שפינוזה. מכאן ניתן להסיק כי לדעתו של הפרופסור מותר להעביר ביקורת.

תשובה (2): לאור גדולתו של שפינוזה ראוי היה שדנה תציג בחיבורה טענות משכנעות יותר

זו התשובה הנכונה. הפרופסור טוען שכשמעבירים ביקורת על הוגה מפורסם טיעונים חייבים להיות חזקים ומשכנעים, כמו שכשירים חץ על מנהיג השבט החץ צריך להיות מכוון אל ליבו.

תשובה (3): הביקורת שהציגה דנה בעבודתה דומה לביקורת שהושמעו על ידי מבקריו של שפינוזה

תשובה זו אינה נכונה, שכן הפרופסור אינו משווה בין טיעוניה של דנה לבין טיעוניהם של מבקרים קודמים של שפינוזה.

תשובה (4): החיבור מתמקד בשפינוזה בלבד ולא מעמת אותו עם הוגים אחרים בני תקופתו

התשובה אינה נכונה, שכן בתשובתו הפרופסור אינו מתייחס להוגים אחרים בני תקופתו של שפינוזה אלא רק לעוצמת טענותיה של דנה כלפיו.

תשובה (2).

8.

השאלה: במהלך חג החנוכה שרר מזג אוויר סוער במיוחד. חגית שמה לב שבמהלך ימי החג קראה בתה דניאל רומן רומנטי בשם "מענתה ועד עולם". היא שיערה שדניאל קראה את הספר מפני שסיפור האהבה המותח והסוחף המתואר בספר מסיח את דעתה מסכנות הסופה.

איזו מן העובדות הבאות **אינה מחלישה** את השערתה של חגית?

פתרון: עלינו למצוא עובדה שאינה מחלישה את השערתה של חגית. לכן נעבור על התשובות המוצעות ונפסול כל תשובה אשר מחלישה את השערתה של חגית:

תשובה (1): דניאל מעדיפה ספרי מתח על רומנים רומנטיים אשר בהם היא ממעטת לקרוא

זוהי התשובה הנכונה, שכן היא מחזקת את השערתה של חגית. אם דניאל מעדיפה לקרוא ספרי מתח הינו מצפים שהיא תבחר לקרוא ספר שכזה גם בזמן הסופה. מכאן שאם היא בחרה לקרוא רומן רומנטי בזמן הסופה, ולא ספר מתח, הרי שאין זה משום שהיא אוהבת לקרוא ספרים רומנטיים, אלא מסיבה אחרת. ייתכן כי הסיבה שבגינה בחרה לקרוא רומן רומנטי היא משום שספר כזה עוזר להסיח את דעתה מסכנות הסופה.

תשובה (2): מורתה של דניאל הטילה עליה להגיש חיבור על הרומן "מענתה ועד עולם" עם תום חופשת החג

זו אינה התשובה הנכונה, שכן היא מחלישה את השערתה של חגית. העובדה כי דניאל צריכה להגיש חיבור על הרומן עד תום החג מספקת הסבר חלופי לשאלה מדוע חגית קראה את הספר דווקא במהלך ימי החג ובמהלך הסופה. מעובדה זו ניתן להסיק כי ככל הנראה דניאל קראה את הספר משום שהוטלה עליה מטלת החיבור, ולא מכיוון שניסתה להסיח את דעתה מסכנות מזג האוויר הסוער.

תשובה (3): עלילת הספר "מענתה ועד עולם" מתרחשת בעת סופה גדולה המסכנת את חיי הגיבורים

התשובה אינה נכונה, שכן היא מחלישה את השערתה של חגית. לפי עובדה זו עלילת הספר מתרחשת בעת סופה גדולה ומסוכנת, ולכן קשה להניח כי דניאל, בתה של חגית, קראה את הספר במטרה להסיח את דעתה מסכנות הסופה שהתרחשה בעת קריאתו. אם דניאל רצתה להסיח את דעתה מסכנות הסופה, ככל הנראה היא לא הייתה בוחרת לקרוא ספר שגם בו מתרחשת סופה, אשר מסכנת את חיי גיבורי הספר.

תשובה (4): זו הפעם החמישית במהלך החודשיים האחרונים שדניאל קוראת את הספר "מענתה ועד עולם" מתחילתו ועד סופו

תשובה זו אינה נכונה, שכן היא מחלישה את השערתה של חגית. לפי השערתה של חגית, דניאל קראה את הספר דווקא במהלך החג מכיוון שבאותה עת התרחשה סופה. לדעתה של חגית, הקריאה של הספר, בו מתואר סיפור אהבה מותח, הסיחה את דעתה של דניאל מסכנות הסופה. לפי עובדה זו דניאל קראה את הספר בעבר מספר רב של פעמים. אם דניאל קראה את הספר מספר רב של פעמים, הרי שקשה להניח שהיא במתח מסיפור האהבה, שכן היא כבר יודעת מה סופו. לכן לא סביר כי דניאל קוראת את הספר משום שהעלילה המותחת מסיחה את דעתה. מכאן ניתן להסיק כי יש סיבה אחרת לכך שקראה את הספר.

תשובה (1).

9.

השאלה: נתון א': רק בקולומביה ישנן איגואנות ססגוניות.

נתון ב': כל האיגואנות בקולומביה ססגוניות.

טענה: אם האיגואנה סטלה אינה ססגונית היא אינה חיה בקולומביה.

הטענה נובעת -

פתרון: זוהי שאלת כללים. ראשית נסכם את המידע המופיע בכל אחד מן הכללים:

על פי נתון א', רק בקולומביה ישנן איגואנות ססגוניות. כלומר, אם ראינו איגואנה ססגונית זה קרה בהכרח בקולומביה. כמו כן, ניתן להסיק מכלל זה כי אם אנחנו לא נמצאים בקולומביה אז בוודאות אין במקום איגואנות ססגוניות, שכן **רק** בקולומביה יש איגואנות ססגוניות.

על פי נתון ב', כל האיגואנות בקולומביה ססגוניות. כלומר, איגואנה שנמצאת בקולומביה היא בהכרח ססגונית. כמו כן, ניתן להסיק מכלל זה כי אם ישנה איגואנה שאינה ססגונית, היא אינה נמצאת בקולומביה, שכן כאמור, בקולומביה **כל** האיגואנות ססגוניות.

קעת נבדוק את הטענה:

אם האיגואנה סטלה אינה ססגונית היא אינה חיה בקולומביה.

הטענה מורכבת שני חלקים: תנאי ותוצאה.

התנאי: אם סטלה היא איגואנה שאינה ססגונית. **התוצאה:** סטלה אינה חיה בקולומביה.

עלינו לבדוק אם תוצאה זו אכן נובעת מהתנאי, עבור נתון א' ונתון ב'.

על פי התנאי סטלה היא איגואנה שאינה ססגונית.

נתון א' מספק מידע רק על איגואנות ססגוניות. לכן לא ניתן ללמוד דבר מכלל זה לגבי סטלה, איגואנה שאינה ססגונית. לפיכך הטענה אינה נובעת נתון א'.

נתון ב' מספק מידע על איגואנה שאינה ססגונית. לפיו, איגואנה שאינה ססגונית בוודאות לא נמצאת בקולומביה. לפיכך, סטלה, שהיא איגואנה **לא** ססגונית, אינה חיה בקולומביה. מכאן שהטענה נובעת מנתון ב'.

לסיכום: מצאנו שהטענה נובעת מנתון ב' בלבד.

תשובה (2).

10.

השאלה: ביולוגים סבורים כי העין המוכרת לנו אצל בעלי חיים התפתחה לאורך מיליוני שנים בסדרה של שינויים זעירים שהתרחשו באיברים שבמקורם היו איברי חישה פרימיטיביים. שינויים אלה הקנו לבעלי החיים יתרון הישרדותי ובמרוצת הדורות התפתחו אותם איברי חישה עד שהיו לעין של ממש, המסוגלת לראות.

איזו מהטענות הבאות עולה מהפסקה לעיל?

פתרון: עלינו למצוא איזו טענה עולה מהפסקה. על כן, נעבור על התשובות המוצעות ונפסול את התשובות שאינן עולות מהפסקה:

תשובה (1): אצל בעלי החיים חסרי העיניים התפתחות איברי החישה הייתה זעירה, ומכל מקום הם נותרו פרימיטיביים עד עצם היום הזה

תשובה זו אינה נכונה, שכן הפסקה אינה עוסקת בבעלי חיים חסרי עיניים. אמנם נאמר כי העין המוכרת לנו התפתחה בסדרה של שינויים זעירים באיברים שבמקורם היו איברי חישה פרימיטיביים, אך מידע זה התייחס לבעלי חיים בעלי עיניים. כמו כן, ניתן לראות כי המילה **פרימיטיביים** בפסקה לא מתייחסת לבעלי חיים חסרי עיניים, אלא לאיברי החישה שהיו המקור להתפתחות עיניים אצל בעלי חיים.

תשובה (2): יכולת הראיה התפתחה אצל חלק מבעלי החיים לפני זמן רב, אולם בתהליך אטי לבסוף התפתחה יכולת זו אצל כלל בעלי החיים

תשובה זו אינה נכונה, שכן בפסקה לא מציינים כי יכולת הראיה התפתחה לבסוף אצל **כלל** בעלי החיים. הפסקה עוסקת רק באופן בו התפתחה העין, ולא במי מבעלי החיים הם בעלי עיניים או יכולת ראייה.

תשובה (3): מכיוון שהשינויים שחלו באיברי החישה היו קטנים מאוד, חלף זמן רב עד שהתפתחה מהם עין של ממש

זו התשובה הנכונה. הפסקה נפתחת בקביעה כי העין התפתחה בסדרה של שינויים זעירים באיברי חישה פרימיטיביים לאורך מיליוני שנים. כמו כן, נכתב כי אותם שינויים הקנו יתרון הישרדותי לבעלי החיים, ובמרוצת הדורות אותם איברי חישה התפתחו לעין של ממש. אם בכל פעם התרחשו שינויים זעירים באיברי החישה הפרימיטיביים, הרי שלקח זמן רב עד שהם התפתחו לעין "אמיתית". מכאן שמכיוון שאותם שינויים היו כה זעירים, הרי שחלף זמן רב עד שהתפתחה מאותם איברי חישה פרימיטיביים עין של ממש.

תשובה (4): אילולא היו איברי החישה הראשוניים כה פרימיטיביים, הם לא היו מקנים לבעלי החיים יתרון הישרדותי

תשובה זו אינה נכונה. הטענה שבתשובה מציגה קשר של סיבה ותוצאה בין איברי החישה הפרימיטיביים, לבין העובדה שהם מקנים לבעלי החיים יתרון הישרדותי. המידע שבפסקה אינו מאפשר להסיק מדוע אותם איברי חישה הקנו יתרון הישרדותי לבעלי החיים. כל שידוע הוא שהם הקנו יתרון הישרדותי, מה שהוביל להתפתחות העין.

תשובה (3).

11.

השאלה: מדי שנה מתחוללות שריפות באזורים נרחבים ביער הטרופי באמזונס. העשן המיתמר לגובה נשאר באטמוספירה לאורך זמן ומשפיע על התפתחותם של עננים. כל עוד ריכוז העשן באטמוספירה נמוך עדיין, העשן מגביר את היווצרות העננים והם בתורם מייצרים גשם בכמויות גדולות. עם זאת, כאשר ריכוז העשן באטמוספירה עולה על רמה מסוימת נמשך אמנם התהליך של היווצרות עננים מוגברת, אולם העשן מונע מהם להתפתח לענני גשם, וכמויות הגשם הולכות ויורדות בד בבד עם העליה הנמשכת בריכוז העשן.

איזה מן התיאורים הבאים מתאים לנאמר בפסקה?

פתרון: ראשית, נסכם בקצרה את הפסקה. על פי הכתוב בפסקה, ריכוז העשן באטמוספירה מביא להיווצרותם של עננים, ואלה מייצרים גשם בכמויות גדולות. כאשר ריכוז העשן גדול מדי, היווצרות העננים מוגברת, אך עננים אלו לא מתפתחים לענני גשם. לכן, במצב זה, כמות הגשם הולכת וקטנה.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): ככל שריכוז העשן באטמוספירה בעקבות השרפות באמזונס עולה, כך נוצרים יותר עננים ויורד יותר גשם, אך מריכוז מסוים אין עוד כל השפעה לריכוז העשן על כמויות העננים והגשם

התשובה אינה נכונה, שכן בפסקה נכתב שכאשר ריכוז העשן באטמוספירה עולה על רמה מסוימת נוצרים יותר עננים, אך אלה אינם מייצרים גשם. מכאן, שכאשר ריכוז העשן עולה מעל רמה מסוימת הוא ממשיך להשפיע על כמויות הגשם והעננים, בכך שהוא מקטין את כמויות הגשם. לעומת זאת, בתשובה זו נכתב כי מעל רמה מסוימת ריכוז העשן אינו משפיע על כמויות העננים והגשם.

תשובה (2): העשן מן השרפות באמזונס גורם תחילה לעלייה בכמויות העננים ובכמות הגשם, אך העלייה בריכוז גורמת בשלב מסוים לבלימת התפתחות העננים לענני גשם ולירידה בכמות הגשם. זו התשובה הנכונה.

תשובה (3): בעקבות השרפות באמזונס נוצרת כמות רבה של עננים וגשם, אך כאשר ריכוז העשן מגיע לרמה מסוימת המגמה מתהפכת, מכיוון שנוצרים פחות עננים יורד פחות גשם

התשובה אינה נכונה, שכן בפסקה נאמר: "כאשר ריכוז העשן באטמוספירה עולה על רמה מסוימת נמשך אמנם התהליך של היווצרות עננים מוגברת". מכאן, שבשונה מהתיאור המופיע בתשובה, אין בלימה של התפתחות העננים בעת עלייה בריכוז העשן, אלא להיפך – מתפתחים יותר עננים, אך אלה אינם מייצרים גשם.

תשובה (4): העשן הנוצר בשל השרפות באמזונס גורם להיווצרות עננים רבים ולירידת כמויות גדולות של גשם, אך כאשר ריכוז העשן יורד, לא נוספים עננים שמתפתחים לענני גשם ולפיכך יש ירידה בכמות הגשם

התשובה אינה נכונה, שכן הפסקה עוסקת במה שקורה כאשר יש עלייה בריכוז העשן באטמוספירה, ולא במה שקורה כאשר ריכוזו יורד. אמנם ניתן להסיק מהפסקה כי כאשר ריכוז העשן באטמוספירה יורד, התפתחו פחות עננים ולכן יורד פחות גשם, אך כך התשובה אינה תואמת את הנאמר בפסקה, אלא מתארת מה עולה ממנה.

תשובה (2).

12.

"חבילת שרשרת" היא חבילה שמצורפת לה הנחיה בנוגע להפצתה הלאה. עופר קיבל חבילת שרשרת, וכעבור פרק זמן כלשהו קיבל אותה שוב. ידוע כי כל מי שקיבל את החבילה מילא את ההוראות שצורפו אליה.

איזו מן ההנחיות הבאות **איננה** יכולה להיות ההנחיה שצורפה לחבילה?

פתרון: עלינו למצוא איזו הנחיה איננה יכולה להיות ההנחיה שצורפה לחבילה. נעבור על התשובות המוצעות ונפסול הנחיות שיכולות להיות ההנחיות שצורפו לחבילה. ההנחיות שייכתנו הן הנחיות התואמות את נתוני השאלה, כלומר התואמות את העובדה שעופר קיבל את החבילה פעמיים.

תשובה (1): שלח את החבילה רק לאחד ממכריך הגר ביבשת אחרת

התשובה אינה נכונה, שכן זו יכולה להיות ההנחיה המצורפת לחבילה. ייתכן למשל כי עופר שלח את החבילה למכר מאמריקה, זה שלח את החבילה למכר מסין. ייתכן כי המכר מסין הוא גם מכר של עופר, וזה שלח את החבילה בחזרה לעופר. כך עופר יקבל את החבילה פעמיים.

תשובה (2): שלח את החבילה רק לאחד ממכריך המבוגרים ממך

זו התשובה הנכונה. אם ההנחיה המצורפת לחבילה קובעת כי יש לשלוח את החבילה למכר שמבוגר ממך, הרי שעופר ישלח את החבילה למכר המבוגר ממנו, זה ישלח את החבילה למכר אחר המבוגר ממנו, וכך הלאה. במצב כזה, ככל שתעבור החבילה בין יותר אנשים כך גילם של המקבלים יעלה. במצב כזה לא ייתכן כי מישהו יקבל את החבילה פעמיים, שכן מי שכבר קיבל את החבילה צעיר יותר מהאנשים שקיבלו אותה אחריו. כך, אותם אנשים לא יוכלו להחזיר את החבילה למי שכבר קיבל אותה, שכן הם מבוגרים ממנו בהכרח.

תשובה (3): שלח את החבילה רק לאחד ממכריך החוגג את יום הולדתו יום אחד אחר כך

התשובה אינה נכונה, שכן זו יכולה להיות ההנחיה המצורפת לחבילה. ייתכן למשל כי עופר החוגג יום הולדתו ב-1.2, ישלח את החבילה לאבי החוגג ב-2.2, וזה ישלח לבני החוגג ... עד שנגיע לשמעון החוגג ב-31.1 אשר יכול לשלוח את החבילה לעופר וחוזר חלילה.

תשובה (4): שלח את החבילה רק לאחד ממכריך שאתה מחבב

התשובה אינה נכונה, שכן זו יכולה להיות ההנחיה המצורפת לחבילה. ייתכן למשל שעופר העביר את החבילה למכר א' שהוא מחבב, זה העביר את החבילה למכר ב' שהוא מחבב. לבסוף ייתכן כי מכר ב' החזיר את החבילה לעופר, שהוא במקרה גם מכר שהוא מחבב.

תשובה (2).

13.

השאלה: אני _____ מרשי, הגורס שמנהג זה _____ בעבר בקרב בני עמו, _____ להנחילו כעת. לדעתי _____ לאורח החיים העכשווי.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): אני מסכים עם מרשי, הגורס שמנהג זה **אכן נפוץ** בעבר בקרב בני עמו, אך משום שאבד עליו הכלח אין להנחילו כעת. לדעתי **אין מנהג המתאים יותר ממנהג זה** לאורח החיים העכשווי.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי הדובר מסכים כי המנהג היה נפוץ בעבר אך **אינו רלוונטי** לימינו. **בחלקו השני** של המשפט נאמר כי הדובר חושב כי מנהג זה הוא **המתאים ביותר** לימינו. אם לפי הדובר המנהג מיושן, הרי שלדעתו הוא **אינו המתאים ביותר** לימינו. מכאן שלא נוצר היגיון בין חלקי המשפט, ועל כן זו אינה התשובה הנכונה.

תשובה (2): אני חולק על מרשי, הגורס שמנהג זה **היה נפוץ** בעבר בקרב בני עמו, **ולכן יש לחזור ולהנחילו** כעת. לדעתי **המנהג מיושן, והוא כלל אינו מתאים** לאורח החיים העכשווי.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי הדובר **אינו מסכים עם האמרה** כי המנהג היה נפוץ בעבר, ולכן יש להחזירו ולהנחילו שוב בימינו. מכאן שהדובר חושב **שאין להחזיר את המנהג**. **בחלקו השני** של המשפט נאמר כי הדובר חושב כי מנהג זה **אינו מתאים** לימינו.

אם לדעת הדובר אין להחזיר את המנהג, הרי שהגיוני שיטען כי הוא אינו מתאים לימינו. מכאן שיש היגיון בין חלקי המשפט השונים, ועל כן זו התשובה הנכונה.

אבד עליו הכלח = יצא משימוש, התיישן

תשובה (2).

14.

השאלה: יונתן אפה עוגיות ובתום האפייה שם לב שהן _____ מדי לטעמו. הוא נועץ בשירה אשר אמרה לו "אם איני טועה, ככל שיש בבצק _____ חמאה, כך העוגיות יותר". _____ כשהכין יונתן שוב את העוגיות הוא החליט להפחית בכמות החמאה ו_____ יותר מקודמותיהן.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): יונתן אפה עוגיות ובתום האפייה שם לב שהן **רכות** מדי לטעמו. הוא נועץ בשירה אשר אמרה לו "אם איני טועה, ככל שיש בבצק יותר חמאה, כך העוגיות יותר". **למרות זאת** כשהכין יונתן שוב את העוגיות הוא החליט להפחית בכמות החמאה ואז נוכח לדעת כי שירה טעתה, משום שהעוגיות היו קשות יותר מקודמותיהן.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי העוגיות שאפה יונתן היו **רכות מדי**. בנוסף, נאמר כי שירה טוענת שככל שיש יותר חמאה כך העוגיות רכות יותר. מכאן שעל פי עצתה של שירה, על מנת לקבל עוגיות פחות רכות צריך להפחית בכמות החמאה. **בחלק השני** של המשפט נאמר שיונתן הפחית בכמות החמאה, וגילה ששירה טעתה - העוגיות היו קשות יותר.

שירה קבעה כי יש ככל שיש יותר חמאה העוגיות רכות יותר, כלומר שאם יונתן יפחית בכמות החמאה העוגיות יהיו קשות יותר, וכך עשה יונתן. על כן, קשר הניגוד המוצע ("למרות זאת") אינו מתאים. כמו כן, אם יונתן הפחית בכמות החמאה והעוגיות יצאו קשות יותר, אז שירה צדקה ולא טעתה. לפיכך חלקי המשפט לא יוצרים משפט הגיוני, ולכן זו אינה התשובה הנכונה.

תשובה (2): יונתן אפה עוגיות ובתום האפייה שם לב שהן **רכות** מדי לטעמו. הוא נועץ בשירה אשר אמרה לו "אם איני טועה, ככל שיש בבצק פחות חמאה, כך העוגיות יותר". **לכן** כשהכין יונתן שוב את העוגיות הוא החליט להפחית בכמות החמאה ו**שמח ששמע בעצתה של שירה, משום שהן היו רכות יותר** מקודמותיהן.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי העוגיות שיונתן אפה היו **רכות מדי**. בנוסף, נאמר כי שירה טוענת שככל שיש פחות חמאה כך העוגיות רכות יותר. מכאן שלפי עצתה של שירה, אם יונתן רוצה עוגיות פחות רכות עליו להוסיף חמאה לעוגיות. **בחלק השני** של המשפט נאמר שיונתן הפחית בכמות החמאה, וגילה ששירה צדקה - העוגיות היו רכות יותר. שירה קבעה כי יש להוסיף חמאה לעוגיות כדי שיהיו פחות רכות, אבל יונתן הפחית בכמות החמאה. על כן, הקשר הסיבתי ("ולכן") המוצע אינו מתאים. כמו כן, אם יונתן הפחית בכמות החמאה והעוגיות יצאו רכות יותר, אז שירה טעתה ולא צדקה. לפיכך חלקי המשפט לא יוצרים משפט הגיוני, ולכן זו אינה התשובה הנכונה.

תשובה (3): יונתן אפה עוגיות ובתום האפייה שם לב שהן **קשות** מדי לטעמו. הוא נועץ בשירה אשר אמרה לו "אם איני טועה, ככל שיש בבצק יותר חמאה, כך העוגיות יותר". **לכן** כשהכין יונתן שוב את העוגיות הוא החליט להפחית בכמות החמאה ו**שלא כפי ששירה חזתה, הן היו רכות יותר** מקודמותיהן.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי העוגיות שיונתן אפה היו **קשות מדי**. בנוסף, נאמר כי שירה טוענת שככל שיש יותר חמאה העוגיות רכות יותר. מכאן שלפי עצתה של שירה, אם יותר רוצה עוגיות רכות יותר עליו להוסיף חמאה לעוגיות. **בחלק השני** של המשפט נאמר שיונתן הפחית בכמות החמאה, וגילה ששירה טעתה - העוגיות היו רכות יותר. שירה קבעה כי יש להוסיף חמאה לעוגיות, אבל יונתן הפחית בכמות החמאה. על כן, הקשר הסיבתי המוצע ("ולכן") אינו מתאים. לפיכך חלקי המשפט לא יוצרים משפט הגיוני, ולכן זו אינה התשובה הנכונה. מכיוון שפסלנו שלוש תשובות הרי שתשובה (4) היא התשובה הנכונה, אולם לשם השלמת ההסבר נתמצת גם אותה:

סימולציה 8 - הסברים לפרק 4 - חשיבה מילולית

תשובה (4): יונתן אפה עוגיות ובתום האפייה שם לב שהן **קשות** מדי לטעמו. הוא נועץ בשירה אשר אמרה לו "אם איני טועה, ככל שיש בבצק **פחות** חמאה, כך העוגיות **קשות** יותר". **למרות זאת** כשהכין יונתן שוב את העוגיות הוא החליט להפחית בכמות החמאה **ואכן בדיוק כמו שחזתה שירה, העוגיות יצאו קשות יותר** מקודמותיהן.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי העוגיות שאפה יונתן היו **קשות מדי**. בנוסף, נאמר כי שירה טוענת שככל שיש פחות חמאה העוגיות קשות יותר. מכאן שלפי שירה צריך להוסיף חמאה לעוגיות כדי שיהיו רכות יותר.

בחלק השני של המשפט נאמר שיונתן הפחית בכמות החמאה וגילה ששירה צדקה - העוגיות היו קשות יותר. שירה טענה כי על יונתן להוסיף חמאה לעוגיות, **אבל** הוא הפחית בכמות החמאה. על כן, קשר הניגוד המוצע ("למרות זאת") מתאים. בנוסף, יונתן הפחית בכמות החמאה וקיבל עוגיות קשות יותר. לכן, שירה צדקה - יונתן היה צריך להוסיף חמאה ולא להפחית בחמאה. כל חלקי המשפט יוצרים משפט הגיוני, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

15. השאלה: _____ צורך להחליט אם _____ תנאי מהותי בחוזה מצד בועז, אביטל רשאית לבטל את החוזה שעליו חתמו. החלטה כזו _____ משום שאביטל _____ החוזה ביניהם.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): יש צורך להחליט אם **לנוכח העמידה** בתנאי מהותי בחוזה מצד בועז, אביטל רשאית לבטל את החוזה שעליו חתמו. החלטה כזו **חשובה במקרה זה** משום שאביטל **מתכוונת לקיים את החוזה** ביניהם.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי בועז עמד בתנאי החוזה, ולכן יש להחליט אם אביטל רשאית לבטלו.

בחלקו השני של המשפט נאמר כי החלטה חשובה **משום** שאביטל מתכוונת לכבד את החוזה.

בועז עמד בתנאי החוזה, ולכן לא הגיוני שאביטל רשאית לבטל את החוזה. כמו כן, אם אביטל מתכוונת לכבד את החוזה, הרי שהבדיקה האם היא רשאית לבטלו **אינה** חשובה. לכן, חלקי המשפט לא יוצרים משפט הגיוני, ולפיכך זו אינה התשובה הנכונה.

תשובה (2): יש צורך להחליט אם **על אף העמידה** בתנאי מהותי בחוזה מצד בועז, אביטל רשאית לבטל את החוזה שעליו חתמו. החלטה כזו **חיונית ביותר** משום שאביטל **אינה רוצה לבטל את החוזה** ביניהם.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי בועז עמד בתנאי החוזה, ולמרות זאת יש להחליט אם אביטל רשאית לבטלו.

בחלקו השני של המשפט נאמר כי החלטה חשובה **משום** שאביטל אינה רוצה לבטל את החוזה. כלומר אביטל מתכוונת לכבד את החוזה.

אם אביטל מתכוונת לכבד את החוזה, הרי שהבדיקה האם היא רשאית לבטלו **אינה** חשובה. לכן, חלקי המשפט לא יוצרים משפט הגיוני, ולפיכך זו אינה התשובה הנכונה.

תשובה (3): אין צורך להחליט אם **לנוכח ההפרה** של תנאי מהותי בחוזה מצד בועז, אביטל רשאית לבטל את החוזה שעליו חתמו. החלטה כזו **מיותרת** משום שאביטל **כלל אינה מעוניינת בביטול החוזה** ביניהם.

תמצות: **בחלק הראשון** של המשפט נאמר כי בועז לא עמד בתנאי החוזה, ולמרות זאת לא צריך להחליט אם אביטל רשאית לבטל את החוזה.

בחלקו השני של המשפט נאמר כי החלטה מיותרת **משום** שאביטל אינה רוצה לבטל את החוזה. כלומר, אביטל מתכוונת לכבד את החוזה.

אם אביטל מתכוונת לכבד את החוזה, הרי שהבדיקה האם היא רשאית לבטלו **אכן אינה** חשובה. לכן, חלקי המשפט יוצרים משפט הגיוני, ולפיכך זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

השאלה: יואב, צחי, שי וארז מסרו כדור זה לזה על פי הכללים הבאים:

- ניתן למסור את הכדור רק למי ששמו מסתיים באות שבה מסתיים שמו של המוסר או למי שגבוה מהמוסר.
 - ניתן למסור את הכדור רק למי שטרם החזיק בו.
- באחד המשחקים החזיק שי בכדור ומסר אותו לצחי, לאחר מכן נמסר הכדור לשני חברים אחרים. לו צחי היה אוזח בכדור ראשון ולא מוסר אותו לשי, אזי **בהכרח** -
- פתרון:** זוהי שאלת כללים. על מנת למצוא מה קרה בהכרח, ראשית ננתח את המידע הנתון. לאחר מכן נעבור על התשובות המוצעות.
- ידוע כי באחד המשחקים שי מסר את הכדור לצחי, ולאחר מכן הכדור נמסר לשני חברים אחרים. כמו כן, ידוע כי ניתן למסור את הכדור רק למי שטרם החזיק בו. על כן, ניתן להסיק כי יואב וארז הם אלה שקיבלו את הכדור אחרונים, שכן צחי ושי כבר החזיקו בכדור.
- על פי הכלל הראשון, ניתן למסור את הכדור רק למי ששמו מסתיים באותה אות שבה מסתיים שמו של המוסר, אך למי שגבוה יותר מהמוסר. ידוע כי שי מסר את הכדור לצחי. שמותיהם של שי ושל צחי מסתיימים באות י', ועל כן ייתכן כי שי מסר את הכדור לצחי מכיוון ששמותיהם מסתיימים באותה אות. לכן, לא ניתן להסיק מי יותר גבוה – צחי או שי. עם זאת, שמותיהם של ארז ויואב לא מסתיימים באות י', ולכן ניתן להסיק כי אם הם קיבלו את הכדור מצחי, הרי שהם בהכרח גבוהים ממנו.
- כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): לא ניתן היה להעביר את הכדור בין כל הבנים

התשובה אינה נכונה. כאמור, לא ניתן להסיק דבר על גובהו של שי על פי הנתונים, ועל כן ייתכן שהוא הגבוה ביותר מבין ארבעת החברים. במצב כזה, הכדור יכול לעבור מצחי לארז וליואב, הגבוהים ממנו, ולבסוף לעבור לשי הגבוה מבין הארבעה.

תשובה (2): ניתן היה להעביר את הכדור בין כל הבנים

התשובה אינה נכונה. לא ניתן להסיק דבר על גובהו של שי על פי הנתונים, ועל כן ייתכן שהוא הנמוך ביותר מבין ארבעת החברים. במצב כזה, הרי שבמידה ושי הוא לא הראשון שמוסר, הוא יכול לקבל את הכדור רק מצחי, וזאת מכיוון ששם מתחיל באותה האות. אם צחי מסר את הכדור ראשון ליואב ולארז, הגבוהים ממנו, אז שי צריך לקבל את הכדור אחרון. עם זאת, אם שי הוא הנמוך ביותר, הרי שבמצב זה שי לא יכול לקבל את הכדור מיואב או מארז.

תשובה (3): כל פעם שהכדור היה נמסר לשי, לא היה לו למי להעביר אותו

התשובה אינה נכונה. איננו יודעים דבר על גובהו של שי, ועל כן ייתכן שהוא גבוה מיואב או ארז, אך לא משניהם. במצב כזה, ייתכן וצחי ימסור את הכדור לארז הגבוה ממנו, ארז ימסור את הכדור לשי, ולבסוף שי ימסור את הכדור ליואב, הגבוה מבין הארבעה.

מכיוון שהצלחנו להראות כי תשובות (1), (2) ו-(3) אינן בהכרח נכונות, הרי שתשובה (4), לפיה אף תשובה אינה נכונה בהכרח, היא התשובה הנכונה.

תשובה (4):

17. השאלה: בשנים האחרונות ירד שיעורם של החיילים בני 18-21 מתוך כלל אוכלוסיית ישראל, וזאת על אף שהיה גידול במספר המתגייסים לשירות לצבא.

איזה מהנתונים שלהלן יכול להסביר את הפער?

פתרון: עלינו למצוא נתון שיכול להסביר מדוע למרות עלייה במספר המתגייסים, ירד שיעורם של החיילים בני 18-21 מתוך כלל אוכלוסיית ישראל. נשים לב – כאשר נאמר כי שיעור החיילים ירד, הכוונה היא שאחוז החיילים ירד מתוך כלל אוכלוסיית ישראל.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): בשנים האחרונות חלה ירידה בשיעור בני 21 ומעלה באוכלוסיית ישראל

תשובה זו אינה נכונה. ירידה בשיעור בני 21 ומעלה באוכלוסיית ישראל אינה משנה את העובדה כי ירד שיעור החיילים בני 18-21. ייתכן בהחלט כי ירד האחוז של בני 21 מתוך כלל האוכלוסייה, אך עלה האחוז החיילים בני 18-21. משילוב המידע שבתשובה זו ונתוני השאלה, כל שניתן להסיק הוא שחלקם היחסי של בני 18 ומטה מכלל האוכלוסייה בהכרח גדל, אך אין בכך כדי לספק הסבר לפער בין הגידול במספר המתגייסים לירידה בשיעור חיילים בני 18-21 מכלל האוכלוסייה.

תשובה (2): בשנים האחרונות חלה עלייה בתוחלת החיים בישראל

זו התשובה הנכונה, שכן עליה בתוחלת החיים בישראל גורמת לכך ששיעורם של האזרחים הצעירים, ובניהם בני 18-21, קטן ביחס לכלל האוכלוסייה. כאשר תוחלת החיים גדלה ישנם יותר אזרחים במדינה, ועל כן מספר החיילים בני 18-21 יהווה שיעור קטן יותר מכלל האוכלוסייה. במצב זה, ייתכן וגם גידול במספר המתגייסים מבין בני 18-21 לא יפצה על הקיטון שנוצר בעקבות העלייה בתוחלת החיים.

דוגמה מספרית: אם נניח כי מספר האזרחים עמד לפני מספר שנים על אלף תושבים, מתוכם 500 מתגייסים בגילאי 18-21, הרי ששיעורם של החיילים בני 18-21 מתוך כלל האוכלוסייה עמד על 50%. כעת, נניח בעקבות עלייה בתוחלת החיים, מספר האזרחים הכולל עומד על אלפיים. במצב החדש ייתכן ואכן חל גידול במספר המתגייסים, וכעת יש 600 מתגייסים, אך עדיין שיעור החיילים בני 18-21 ביחס לכלל האוכלוסייה יהיה קטן יותר ויעמוד רק על 30%.

תשובה (3): בשנים האחרונות חלה עלייה בשיעור הזכאים למענק שחרור מלא בתום השירות הצבאי

תשובה זו אינה נכונה, שכן עלייה בחלקם היחסי של זכאים למענק שחרור בתום שירות הצבאי אינו משפיע על מספר/שיעור החיילים.

תשובה (4): בשנים האחרונות הייתה ירידה במספר החילות השונים בצבא ההגנה לישראל

תשובה זו אינה נכונה, שכן אין בנתון זה לשנות את העובדה שהיה גידול במספר המתגייסים לצבא. ירידה במספר החילות השונים אינו בהכרח ישפיע על מספר החיילים ושיעורם בכלל האוכלוסייה, שכן ירידה במספר החילות רק אומר שיהיו כעת יותר חיילים בכל חיל, שכן כמות החיילים הכללים אינה בהכרח משתנה.

תשובה (2).

הבנת הנקרא (שאלות 18-23)

18. על פי הפסקה הראשונה, כיצד ניתן להתמודד עם הקונוטציה השלילית של שייכות רומנטית?

פתרון: בפסקה הראשונה נכתב: "...אבל אם נקפיד להבחין בין שייכות לבעלות, נוכל לדבר על שייכות במונח פסיכולוגי שעדיין שומר על האוטונומיה שלנו. העדר ההבחנה בין שני המונחים אחראי במידה רבה לקונוטציה השלילית של השייכות הרומנטית." (שורות 4-2) מכאן, שהעדר ההבחנה בין שייכות לבעלות הוא שאחראי לקונוטציה השלילית של השייכות הרומנטית. לכן, עלינו להקפיד להבחין בין מונחים אלו על מנת להימנע מאותה קונוטציה שלילית.

תשובה (2).

19. השאלה: כיצד מתוארת בפסקה השנייה ההפרדה בין בעלות לשייכות בקנאה הרומנטית?

פתרון: בפסקה השנייה נכתב: "הפער בין המובן הפסיכולוגי של השייכות למובן הפיזי של הבעלות מתבטא גם בסוגיית הקנאה הרומנטית: קנאה רומנטית מבטאת את אפשרות בן-הזוג להעדיף אדם אחר על פנינו. אפשרות העדפה שכזו מעידה על כך שקנאים לא רואים בבני זוגם חפצים, אלא אנשים המסוגלים להעדיף ולבחור באופן עצמאי." (שורות 9-12)

כלומר, ההפרדה בין בעלות לשייכות בקנאה הרומנטית מתוארת בפסקה כאפשרות של בן הזוג להעדיף אדם אחר. לפי הפסקה, היכולת להעדיף אדם אחר מעידה על תפיסתנו את בן הזוג כאדם ולא כחפץ, המסוגל להעדיף ולבחור באופן עצמאי.

תשובה (4).

20. השאלה: מהו ה"עצמי" על פי הפסקה השלישית?

פתרון: בשורות 15-16 נכתב: "העצמי אינו רק ישות פיזית עטופה בעור, אלא מבנה פסיכולוגי שבו מתערבבים הרעיונות 'אני' ו'שלי'". מכאן שעל פי הפסקה השלישית, ה"עצמי" הוא ישות פיסית ומבנה פסיכולוגי.

תשובה (2).

21. מה משותף לפסקה הראשונה והרביעית?

פתרון: בפסקה הראשונה נכתב: "...אבל אם נקפיד להבחין בין שייכות לבעלות, נוכל לדבר על שייכות במובן פסיכולוגי שעדיין שומר על האוטונומיה שלנו. העדר ההבחנה בין שני המונחים אחראי במידה רבה לקונוטציה השלילית של השייכות הרומנטית." (שורות 2-4)

מכאן, שעל פי הפסקה הראשונה שייכות פסיכולוגית, בשונה מבעלות, אינה מייצרת קונוטציה שלילית. בפסקה הרביעית נכתב: "מובן שהרגשת השייכות הבריאה המתפתחת בין אוהבים לא מעידה בשום אופן על התמזגות לא בריאה של זהויות". (שורות 19-20)

מכאן, שגם הפסקה הראשונה וגם הפסקה הרביעית מבדילות בין שייכות פסיכולוגית למונחים בעלי מטען שלילי.

תשובה (1).

22. השאלה: על פי הפסקה הרביעית, איזה מהמשפטים הבאים מתאר בצורה נכונה את הקשר בין שייכות לקנאה?

פתרון: הקשר בין שייכות לקנאה מתואר בשורות 23-26 ובהן נכתב: "כשאדם אוהב אדם אחר, הוא מעצים את עצמו באמצעות אינטראקציה עמוקה אִתּו, אשר מחזקת את הרגשת השייכות ההדדית. החיבור הרומנטי תורם לפריחתו של כל אחד מבני הזוג ולפריחת מערכת היחסים עצמה. ופריחה זו, בתורה, מעצימה את הרגשת השייכות ההדדית ומפחיתה את הסבירות לקנאה".

נסכם: אינטראקציה הדדית עם האחר מחזקת את תחושת השייכות ההדדית ⇐ פריחה של כל אחד מבני הזוג ושל מערכת היחסים ⇐ העצמת הרגשת השייכות ההדדית והפחתת הסבירות לקנאה.

מכאן שהעצמת האחר באמצעות אינטראקציה עמו מחזקת תחושת שייכות ומפחיתה קנאה.

תשובה (1).

23. **השאלה:** הטקסט _____ שייכות ובעלות, _____ שייכות והתמזגות. ו _____ כיצד
_____ שייכות יכולה להוליד קנאה, יש לה _____ רבים בזוגיות.

פתרון: נבדוק את התשובות המוצעות:

כבר בפסקה הראשונה מתייחס מחבר הטקסט לעובדה כי "נקפיד להבחין בין שייכות לבעלות" (שורה 2) ולכן מסקירה מהירה של התשובות ניתן לראות כי מומלץ לבדוק קודם את תשובה (4).

תשובה (4): הטקסט **מבדיל בין שייכות ובעלות, כמו גם בין שייכות והתמזגות. ומסביר כיצד אף על פי ששייכות יכולה להוליד קנאה, יש לה יתרונות רבים בזוגיות.**

זו התשובה הנכונה. בפסקה הראשונה נכתב: "...נקפיד להבחין בין שייכות לבעלות...". (שורה 2) ומכאן שהטקסט מבדיל בין שייכות לבעלות.

בפסקה הרביעית נכתב: "מובן שהרגשת השייכות הבריאה המתפתחת בין אהבים לא מעידה בשום אופן על התמזגות לא בריאה של זהויות". (19-20) ומכאן שהטקסט מבדיל גם בין שייכות להתמזגות.

בפסקה האחרונה נכתב: "הרגשת שייכות בין בני זוג אינה דבר רע, כל עוד ההרגשה היא חדדית ומוגבלת להיבט הפסיכולוגי. החיים החברתיים והאהבה הרומנטית מבוססים, בין היתר, על הצורך בהרגשת שייכות, וצורך זה מוליד לעתים קנאה." (שורות 27-28) מכאן שאף על פי ששייכות יכולה להוליד קנאה, יש לה יתרונות רבים בזוגיות.

תשובה (4).